

Založili snád' USA moslimovia? Despotickí americkí liberáli v politike. Slovensko nie je výnimka

- CZ24 News | 4. října 2022

SVET: V poslednom čase sme svedkami zvláštneho fenoménu, keď je v liberálnych kruhoch úplne klasická konzervatívna politika nazývaná „extrémizmom“ a všetko, čo len vzdialene pripomína kresťanský svetonázor, je prakticky ihneď onálepkované ako „fašizmus“. „Tolerantní“ sú ochotní kresťanov a ich náboženstvo tolerovať čím ďalej, tým menej.

Ilustračný obrázok – Giorgia Meloniová

zdroj: sciechimicheinformazionicorrette.blogspot.com

Založili USA moslimovia?

Začnime Amerikou, „matkou všetkých demokracií“, ktorá tvrdo diktuje trendy vo všetkých západných demokratických štátoch. Prednedávnom sme priniesli krátky článok o tom, že popredný liberálny magazín *The Atlantic* označil ruženec za „znak extrémizmu“. Autor D. Panneton vtedy napísal:

„Tak, ako sa puška AR-15 stala pre kresťanských nacionalistov všeobecne posvätným predmetom,

ruženec nadobudol militaristický význam pre radikálno-tradičných (alebo „rad trad“) katolíkov.“¹

Podľa jeho ďalších slov sú dokonca „radikálno-tradiční katolíci“ schopní teroristických útokov! Panneton je Kanadan a asi už zabudol na to, ako „tolerantní“ ateisti podpaľovali v jeho krajine jeden kostol za druhým – spolu ich bolo viac ako 50. Bolo by zaujímavé zistiť, či sa proti týmto útokom ohradil, alebo ich schvaľoval – či už potichu, alebo otvorene – ako väčšina liberálov. Azda všetci teroristi boli moslimského vierovyznania, čo je ďalšia zo skutočností, ktorá úderke nesedí do jej výkladu sveta. V každom prípade, trend označovať kresťanstvo, či niečo s kresťanstvom späté, za „extrémistické“, je v USA čím ďalej, tým zreteľnejší.

Aj portál *Politico* sa obáva „kresťanského nacionalizmu“. Časopis píše:

„Kresťanský nacionalizmus, viera, že Amerika bola založená bielym, kresťanským národom, že niet oddelenia cirkvi od štátu, nabera v pravom spektre na sile.“²

Ak USA nezaložili „bieli kresťania“, kto teda? Neboli Washington, Jefferson, Franklin belosi s protestantským zázemím? Boli medzi „otcami zakladateľmi“ azda nejakí moslimovia? Na tieto otázky *Politico* neodpovedá, len hlasne trúbi, že „kresťanský nacionalizmus“ je ohrozením štátu. Toto falošné prepisovanie, či vynechávanie dejín slúži ako baranidlo na násilne vytrhávajúce aj posledných koreňov kresťanstva v západnom svete. Už aj taký republikánsky kandidát Ron DeSantis je nebezpečný, pretože „flirtuje“ s „myšlienkami bieleho kresťanského nacionalizmu“. DeSantis je pritom zbožný katolík, ktorý, verný svojej viere, odmieta zákony na podporu LGBT či transgender ideológie. Lenže to už je „extrémizmus“.

„Republikánsky guvernér a dôležitá politická figúrka v novembri kandidujúca za znovuzvolenie, čoraz viac vo svojich prejavoch používa biblické motívy, ktoré si všímajú tí, ktorí vnímajú politické súboje cez prizmu morálneho objektívu a flirtuje s tými, ktorí prejavujú nacionalistické tendencie a ktorí vidia skutočnú identitu národa v kresťanstve,“ hnevá sa *Politico*.

Protipotratoví extrémisti

Britský portál *The Guardian* prednedávnom priniesol pozoruhodný článok s neskrývaným názvom *Americkí protipotratoví extrémisti už vedú vojnu aj proti asistovanej reprodukcií*.³ Autorka Arwa Mahdawiová označuje pro-life aktivistov za „protipotratových extrémistov“ a „bandu zúrivých pokrytco“, pretože sa stavajú proti asistovanej reprodukcií, ale aj ďalším liberálnym pseudoslobodám. Podľa jej slov ide republikánom len o „obmedzovanie ženskej reprodukčnej autonómie“. O tom, že aj nenarodené deti by mohli mať aspoň nejaké práva, sa Arwa nezmienila ani slovom.

Guardian však v súvislosti s konzervatívnymi hodnotami ako „extrémizmom“ píše čím ďalej, tým častejšie – a nielen on. Najlepšie to bolo vidieť práve pred talianskymi parlamentnými voľbami, kde najväčšou kandidátkou – a napokon aj jednoznačnou víťazkou – bola „katolícka matka“ Giorgia Meloniová. Ďalší článok, ktorý celkom otvorene hovorí, čo si liberáli myslia o kresťanoch z dielne britských novín znie: *Boh, rodina, vlasť – ako Giorgia Meloniová priviedla taliansku krajnú pravicu na pokraj moci*.⁴ Takže termíny *Boh, rodina a vlasť* sú už, podobne ako svätý ruženec, známkami extrémizmu. Jeden z dôvodov, prečo je Giorgia „kontroverzná“, je fakt, že nie je feministka:

„Meloniová, nevydatá matka jedného dieťaťa, samú seba neoznačuje za feministku, ale naopak tvrdí, že je proti „ružovým kvótam“ a že úlohy by sa mali dosahovať zásluhou, nie pohlavím. Tento bod ilustruje tvrdením, že jej strana je jedinou stranou, ktorá obsahuje niekoľko žien vo vedúcich pozíciách.

Jej odporcovia však tvrdia, že urobila málo pre podporu sociálneho a ekonomického pokroku žien. „Neurobila nič, aby odstránila prekážky, ktorým ženy čelia každý deň,“ povedala Laura Boldriniová, politička Demokratickej strany.“

Prakticky všetky liberálne médiá označujú Giorgiu a jej stranu za „postfašistov“, čím sa podvedome navodzuje myšlienka, že treba proti nim bojovať – a to všetkými možnými prostriedkami. Ranné titulky francúzskeho *Le Monde* uvádzajú: *Talianske voľby: Historické víťazstvo pre Giorginu Meloniovú a extrémnu pravicu.*

Nie je to pritom len o médiách. Po internete koluje video na ktorom je zachytená von der Leyenová ako tesne pred voľbami na Apeninskom polostrove hovorí nasledovné slová:

„Počkáme si na voľby v Taliansku. Ak pôjdu veci ťažkým smerom, máme páky, ako v prípade Poľska a Maďarska.“⁵

Už sa na to zabudlo, tak to pripomenieme: von der Leyenová sa do svojho úradu sama dostala pochybným a nedemokratickým spôsobom. Voľby do Európskeho parlamentu vyhrala Európska ľudová strana na čele s katolíckym politikom z Nemecka Manfredom Weberom. Ale keďže ten bol zrejme príliš konzervatívny („extrémistický“, povedali by sme po novom), zrejme na Macronov zákrok bol Weber vymenený práve za von der Leyenovú, bývalú nemeckú ministerku obrany, ktorá, mimochodom, nemeckú armádu dostala do stavu totálneho rozkladu.

Slovensko nie je výnimka

Aj na Slovensku už prestávajú „tolerantné“ médiá tolerovať kresťanov. To, že poslancov ako je Tomáš Taraba, či otca a syna Kuffovcov nazývajú „fašistami“, sme si už tak akosi zvykli. Ale po novom už predstavuje problém aj... riaditeľ cirkevného gymnázia.

Nedávno poskytol riaditeľ cirkevného gymnázia a nádejný kandidát na nového ministra školstva Slavomír Partila rozhovor pre denník *Pravda*.⁶ Jednu z otázok, ktorú mu novinárka dala, znela nasledovne: *„V diskusióch sa o Vás hovorí ako o odborníkovi, ale s prívlastkom konzervatívny...“*

Neskôr už svoje pohnútky odkryla úplne: *„Bude mať viera vplyv na Vašu prácu?“*

Samozrejme, pán nový minister školstva ju ubezpečil, že nebude:

„Niektoré témy teraz nebudú podstatné, lebo máme oveľa dôležitejšie témy, ktoré treba riešiť. A toto, aj keby to bola téma, som nezachytil ani okrajovo, žeby to bola nejaká politická agenda alebo úloha alebo očakávanie, že ja sa mám nejakým spôsobom správať.“

To, či štatutár na škole je veriaci, nie je žiadna telesná chyba. Je to moje presvedčenie, ale politicky nie je vôbec mysliteľné, aby som sa takýmto témami zaoberal, lebo som človek z praxe. Budú sa riešiť veci, ktoré sú podstatné.“

Nič nové pod slnkom

Je predpoklad, že sa podobná rétorika voči kresťanom, či katolíckej Cirkvi bude len stupňovať. Reči o hrozbe „kresťanského nacionalizmu“ v Amerike sú, paradoxne, tým silnejšie, čím je v krajine menej kresťanov. V roku 2021 Gallupov inštitút po prvýkrát namerlal údaje, podľa ktorých len 47 percent obyvateľov USA „patrí k nejakému kostolu, synagóge alebo mešite“.⁷ Až do začiatku 21. storočia to pritom kontinuálne robilo 70 %. Kresťansky orientovaných obyvateľov je v krajine skutočne výrazná menšina a práve tí sú práve teraz obviňovaní z extrémistických tendencií – pretože sa odmietajú poddať valcu LGBT/transgender ideológií.

U nás bude trend prichádzajúci z „matky všetkých demokracií“ čoskoro podobný. Alebo ako povedal americký arcibiskup Charles Chaput:

„Zlo ohlasuje toleranciu až kým úplne neprevládne; potom sa snaží umlčať dobro.“

Zjavne teda nie sme svedkami ničoho nového, ale premyslenej taktiky, ktorú diabol a jeho sily využívajú už po stáročia.

AUTOR: Matej Gavlák

[ZDROJ](#)